

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
D E C I Z I E

02 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Nicolae Gordilă, Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2013, de către avocatul, Mîrzîncu Aurelia, în numele inculpatei,

Danuța Nadejda Vasile, născută la 24 aprilie 1964,
originară și domiciliată mun. Chișinău com. Sîngera s.
Revaca str. M. Eminescu, 14.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 09.08.2012-01.08.2013
2. în instanța de apel: 04.09.2013-27.11.2013
3. în instanța de recurs: 26.02.2013-02.04.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 01 august 2013, a fost încetat procesul penal în privința lui Danuța Nadejda Vasile învinuită în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, din motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

2. Potrivit sentinței, de către organul de urmărire penală, Danuța N.V., a fost învinuită, că în luna mai-iunie 2012, a semănat și cultivat în grădina gospodăriei amplasate pe str. M. Eminescu, 14, s. Revaca, com. Sîngera mun. Chișinău, ce aparține lui Danuța Ivan, 98 de plante de culoare verde, ce au fost ridicate în urma percheziției la domiciliu la 19.06.2012 și care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 149 din 27.06.2012, reprezintă plante de cânepă în cantități deosebit de mari și se referă la substanțe narcotice neutilizate în scopuri medicinale, deoarece conțin tetrahidrocannabinol - component narcotic activ.

Acțiunile lui Danuța N.V., de către organul de urmărire penală, au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal – *semănatul și cultivarea ilegală a plantelor, care conțin substanțe narcotice, în proporții deosebit de mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Danuța N.V. să fie condamnată în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa

anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 ani. Conform art. 90 Cod penal, de a-i suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

În motivarea apelului a invocat, că în cadrul aprecierii probelor instanța de judecată eronat a exclus caracterul probatoriu al procesului verbal de percheziție din 19.06.2012, prin care la domiciliul lui Danuța N.V., au fost depistate 98 plante de cînepă, ulterior apreciind critic probele derivate, iar motivarea excluderii probei fiind una declarativă și lipsită de temei juridic. Astfel, potrivit faptelor constatate în sentință, organul de urmărire penală, la efectuarea percheziției în grădina lui Danuța N.V., nu a dispus de autorizarea judecătorului de instrucție, iar încheierea din 14.06.2013, emisă de judecătorul de instrucție, s-a admis efectuarea percheziției doar în domiciliul lui Danuța I. În contextul dat, potrivit art. 6 pct. 11) Cod de procedură penală, prin noțiunea de domiciliu, în sensul prezentului cod, se înțelege și orice teren privat, condiție ce confirmă caracterul asertoric al motivării aplicării de către instanță a principiului *fructele pomului otrăvit*.

Pentru a constata dacă probele reprezintă *fructele pomului otrăvit*, instanța urma să examineze toate faptele ce rezultă din administrarea inițială a probelor și acumularea ulterioară de probe. Potrivit practicii CtEDO, administrarea probelor în cadrul procesului penal se realizează potrivit normelor procedurale prevăzute în legislația procesual penală a fiecărui stat și că nu intră în competența sa posibilitatea de a aprecia asupra temeiniciei administrării mijloacelor de probă în cauză (*Van Mechelen ș.a. vs Olanda*).

Instanța de fond, neîntemeiat a dat o apreciere critică informației prezentate de procuratura sect. Botanica mun. Chișinău, referitor la cauza penală nr. 2012420844, prin care instanței i s-a adus la cunoștință, că ordonanța de suspendare a urmăririi penale a fost anulată cu dispunerea reluării urmăririi penale și depășind limitele învinuirii, a solicitat repetat de la organul de urmărire penală, prezentarea în ședința de judecată a informației asupra cauzei penale nr. 2012420844, care la momentul solicitării se afla în procedura SUP a IP Botanica, iar refuzul organului de urmărire penală, fiind interpretat ca lipsa unei astfel de cauze.

Potrivit, probelor prezentate, instanța de judecată urma să dea o apreciere critică declarațiilor date de către inculpată, deoarece fiind audiată în instanța de judecată, ultima a comunicat că plantele nu au fost numărate și au fost împachetate în absența ei, deși potrivit raportului de expertiză nr. 149 din 27.06.2012, expertul la partea cercetării a menționat că plantele au parvenit spre examinare sigilate cu o hârtie de culoare albă pe suprafața căreia cu colorant albastru este înscris cu text continuu și semnăturile participanților, printre care Danuța Ivan și Nadejda, același fapt este expus și în procesul verbal de percheziție, prin ce se constată că la efectuarea acțiunilor de percheziție au fost prezenți și Danuța Ivan și Nadejda, circumstanță ce reflectă intenția inculpatei de a duce în eroare instanța în scopul evitării pedepsei penale. Aceleași declarații ale inculpatei, au stat la baza aprecierii ca *vădit false* a declarațiilor martorilor Balamatiuc V. și Bîrcă E., care erau confirmate prin celelalte probe ale acușării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2013, a fost admis apelul, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre prin care, Danuța N.V., a fost condamnată în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația legală a substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probă de 1 an.

Dispozițiile sentinței cu privire la corpurile delictelor au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că este greșită soluția instanței de fond privind încetarea procesului penal intentat împotriva lui Danuța N.V., în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece aceste prevederi au fost aplicate formal, indicînd că există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Instanța de apel a menționat că, circumstanțele care exclud urmărirea penală sunt prevăzute la art. 275 Cod de procedură penală, iar la etapa judecării cauzei în instanța de judecată procedura de încetare a procesului penal este reglementată de prevederile art. 332 Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de apel a notat, că la art. 391 Cod de procedură penală sînt prevăzute cazurile în care se adoptă sentința de încetare a procesului penal, așa dar legiuitorul a reglementat concret cazurile de încetare a procesului penal și numai în pct. 6) se face trimitere la o normă de blanchetă *există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală*. Însă, pct. 6) repetă conținutul pct. 9) al art. 275 Cod de procedură penală, dar cu o importanță de concretizare, și anume că acele circumstanțe care exclud sau condiționează desfășurarea urmăririi penale, trebuie să fie prevăzute de lege. Astfel de situații de drept pot exista atunci când instanța de judecată va constata că persoana pusă sub învinuire de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 165 alin. (4) Cod penal sau art. 206 alin. (4) Cod penal este victima traficului de ființe umane, ori infracțiunea este săvârșită de reprezentanții corpului diplomatic ai statelor străine sau de alte persoane care, potrivit art. 11 alin. (4) Cod penal, nu se supun jurisdicției penale a Republicii Moldova.

Prin *existența altor circumstanțe, care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală*, pot fi reținute și cazurile prevăzute de art. 57-58, art. 217 alin. (5), art. 325 alin. (4) Cod penal, care prevăd expres liberarea persoanei de răspundere penală în cazul prezenței anumitor circumstanțe.

Din cele menționate, instanța de apel a conchis, că încălcările legii procesuale penale constatate de instanța de fond, nu cad sub incidența dispoziției „*altor circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală*”, prevăzute de art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a considerat greșită concluzia instanței de fond, precum că în cauză nu este posibil de a adopta o hotărîre de condamnare, iar probele administrate la cauză sînt lovite de nulitate și nu pot fi admise, în conformitate cu art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece reieșind

din materialele cauzei, la finisarea urmăririi penale, când inculpata și apărătorul său au luat cunoștință de materialele dosarului, aceștia n-au invocat despre nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea lor.

5.1 Dat fiind faptul, că instanța de fond a admis o gravă eroare de fapt și de drept ca urmare a aprecierii incorecte a materialului probator din dosar, instanța de apel a **constatat** că, Danuța N.V. aproximativ în luna mai-iunie 2012, a semănat și cultivat în grădina gospodăriei amplasată pe str. M. Eminescu, 14 s. Revaca, com. Sîngera mun. Chișinău, ce aparține lui Danuța Ivan, 98 de plante de culoare verde, ce au fost ridicate în urma percheziției la domiciliu la 19.06.2012 și care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 149 din 27.06.2012, reprezintă plante de cânepă în cantități deosebit de mari și se referă la substanțe narcotice neutilizate în scopuri medicinale, deoarece conțin tetrahidrocannabinol - component narcotic activ.

În opinia instanței de apel, vina inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin declarațiile martorilor Onița L. (f.d. 23 și 131), Danuța I. (f.d. 24), Bîrcă E. (f.d. 25 și 132), Balamatiuc V. (f.d. 26 și 133), de asemenea și de materialele cauzei penale și anume: procesul verbal de percheziție din 19.06.2012 (f.d. 11-12), raportul de expertiză nr. 149 din 27.06.2012 (f.d. 15-17), înregistrarea video din cadrul percheziției din 19.06.2012.

Evaluând ansamblul de probe administrate, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatei a fost dovedită pe deplin, iar versiunea ei precum că plantele au fost numărate și au fost împachetate în absența ei se infirmă prin datele raportului de expertiză nr. 149 din 27.06.2012, din conținut căruia rezultă că Danuța N.V. a făcut cunoștință cu acesta și nu a avut obiecții asupra lui.

Instanța de apel nu a stabilit careva temeieri pentru a aprecia critic declarațiile martorilor, deoarece nu s-au constatat împrejurări ce ar dovedi nepărtinirea acestora sau faptul urmăririi a careva scopuri pentru a incrimina pe nedrept o persoană nevinovată.

În speța dată, instanța de apel a reținut fapta, semănatul și cultivatul ilegal al plantelor ce conțin substanțe narcotice în proporții deosebit de mari reieșind din numărul plantelor depistate și ridicate - 98 fire, cât și a faptului că din înregistrarea video este vădită îngrijirea acestor plante, nefiind prezente buruieni, pământul era prelucrat și erau amplasate în rânduri și nu haotic.

În atare împrejurări, instanța de apel, a considerat că prin probele administrate și cercetate în instanța de judecată a fost înlăturat dubiul comiterii infracțiunii imputate, iar vinovăția inculpatei fiind dovedită prin probe certe, pertinente, concludente, veridice și acțiunile acesteia se califică în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal - *semănarea și cultivarea ilegală a plantelor care conțin substanțe narcotice în proporții deosebit de mari.*

La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșită de Danuța N.V., care se clasifică, conform

art. 16 Cod penal, ca infracțiune gravă; de personalitatea inculpatei, care nu are antecedente penale, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află; de prezența copilului minor, invalid de gradul I, la întreținerea acesteia (f.d. 76); neconștientizarea faptei comise; de lipsa circumstanțelor cauzei, care atenuează sau agravează răspunderea; de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatei precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Reieșind din circumstanțele enunțate, instanța de apel a apreciat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate, în cauza dată, nu poate fi atins decât prin stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de 1 an și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația legală a substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani. Totodată, instanța de apel a conchis, că nu este rațional să execute inculpata pedeapsa cu închisoare și a dispus suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de probă de 1 an, conform art. 90 Cod penal.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul, Mîrzîncu Aurelia, în numele inculpatei, care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu menținerea sentinței, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece hotărîrea atacată nu cuprinde motivele, pe care se întemeiază soluția. În motivarea recursului invocă că:

- instanța de apel nu s-a expus motivat asupra argumentelor părții apărării și nu a respectat principiile generale ce reglementează desfășurarea procesului penal la capitolul administrării și prezentării probelor de către părți;

- instanța de fond și-a argumentat clar și motivat soluția și circumstanțele cauzei, care au dus la încetarea procesului penal;

- decizia instanței de apel este absolut ilegală și neîntemeiată, bazată pe aprecierea eronată a tuturor probelor anexate la dosar și nu le-a dat o apreciere corespunzătoare prin prisma art. 101 Cod de procedură penală;

- percheziția din grădina inculpatei s-a efectuat pînă la pornirea urmăririi penale;

- percheziția din grădina inculpatei, s-a efectuat fără autorizarea judecătorului de instrucție și în lipsa ordonanței motivate a procurorului;

- procesul verbal de percheziție din 19.06.2012 și raportul de constatare tehnico-științifică nr. 149 din 27.06.2012, nu pot fi admise ca probe, deoarece au fost obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Reieșind din textul recursului, acesta este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Temeiul pentru recurs, invocat de autorul acestuia – *hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, prevăzut în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poate fi aplicat în cazul cînd nu s-a motivat întemeiat

hotărîrea judecătorească. La fel, important este ca hotărîrea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Colegiul penal, analizînd textul deciziei atacate în coraport cu materialul probator al prezentei cauze reține, că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, ce cuprinde temeiurile de fapt și de drept, precum și motivele care au dus în prezenta speță, la adoptarea soluției de condamnare a inculpatei în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și anume – *semănarea și cultivarea ilegală a plantelor care conțin substanțe narcotice, în proporții deosebit de mari.*

Concluzia instanței de apel, precum că soluția primei instanțe de încetare a procesului penal intentat împotriva inculpatei, este greșită și formală, Colegiul penal o consideră întemeiată, deoarece sentința de încetare a procesului penal cînd există alte circumstanțe, care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 391 Cod de procedură penală, se adoptă în cazurile expres prevăzute în dispozițiile normelor Codului penal, fapt constatat și prin *decizia Curții Supreme de Justiție din 07.05.2013 privind examinarea recursului în interesul legii nr. 4-1ril-1/2013 (pag. 5-6)* și nicidecum în cazurile de neadmitere a probelor ce au stat la baza învinuirii persoanei de săvîrșirea unei infracțiuni.

Din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în cauza dată, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât cele ale apărării, cât și ale acuzării. Totodată, Colegiul consideră că soluția adoptată, la caz, de instanța de apel, este pe deplin confirmată prin ansamblul de probe expus și analizat în hotărîrea atacată și redat în pct. 5.1 al prezentei decizii, iar probatoriul administrat coroborînd în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatei în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Examinînd critica formulată de recurent, Colegiul reține ca un argument de bază invocat, că percheziția în grădina inculpatei a fost efectuată fără autorizarea judecătorului de instrucție, fiindcă colaboratorii de poliție au avut doar autorizarea judecătorului de instrucție, pentru percheziția numai a domiciliului soților Danuța, în scopul depistării unor bunuri sustrase, în rezultatul săvîrșirii unei infracțiuni de furt. Acest argument, însă nu poate fi reținut de către instanța de recurs, deoarece potrivit art. 6 pct. 11) Cod de procedură penală, prin noțiune de *domiciliu* se înțelege - *locuință sau construcție destinată pentru locuirea permanentă sau temporară a unei sau a mai multor persoane (casă, apartament, vilă, cameră la hotel, cabină pe o navă maritimă sau fluvială), precum și încăperile anexate nemijlocit la acestea, constituind o parte indivizibilă (verandă, terasă, mansardă, balcon, beci, un alt loc de uz comun).* Prin noțiunea de domiciliu, în sensul prezentului cod, se înțelege și orice teren privat, automobil, navă maritimă și fluvială privată, birou. Astfel, în sensul articolului enunțat, grădina inculpatei se încadrează în noțiunea de domiciliu, fiind obiect al percheziției autorizate de către judecătorul de instrucție prin încheierea din 14.06.2012.

Din lucrările dosarului, Colegiul constată, că potrivit procesului verbal de percheziție din 19.06.2012, la domiciliul lui Danuța N.V., nu au fost depistate bunurile sustrase în rezultatul săvârșirii furtului, însă au fost depistate 98 plante de cânepă, ce ar conține substanță narcotică.

Referitor la argumentul recurentului, precum că judecătorul de instrucție prin încheierea din 14.06.2012 a autorizat percheziția în scopul depistării unor bunuri sustrase în rezultatul unei infracțiuni de furt și nicidecum nu a autorizat percheziția privind depistarea și ridicarea plantelor de cânepă, Colegiul penal menționează, că în conformitate cu prevederile alin. (6) art. 128 Cod de procedură penală, obiectele și documentele descoperite în timpul percheziției sau ridicării, a căror circulație este interzisă de lege, trebuie ridicate indiferent de faptul dacă au sau nu legătură cu cauza penală.

În acest sens, instanța de recurs notează, că legea procesual penală obligă ridicarea obligatorie a obiectelor pentru a căror confecționare, comercializare sau păstrare este prevăzută răspunderea penală. Dintre acestea fac parte substanțele narcotice, psihotrope, otrăvitoare, radioactive, explozive etc. În astfel de circumstanțe, Colegiul statuează, că nu era necesară o altă autorizare a judecătorului de instrucție, întru depistarea plantelor ce ar conține substanțe narcotice, deoarece colaboratorii de poliție deja erau obligați prin lege să ridice aceste plante interzise de lege.

În rezultatul percheziției efectuate, ofițerul de urmărire penală al SUP a CPs Botanica, mun. Chișinău, Damir V., a întocmit la 03.07.2012, raport de autosesizare privind infracțiunea depistată (f.d. 4), acțiune ce se încadrează în conformitate cu prevederile art. 262 alin. (3) Cod de procedură penală, care stipulează, că în cazul depistării infracțiunii nemijlocit de către lucrătorul organului de urmărire penală, acesta întocmește un raport în care expune circumstanțele depistate și dispune înregistrarea infracțiunii.

Prin urmare, în conformitate cu dispozițiile alin. (1) art. 274 Cod de procedură penală, prin ordonanța din 06.07.2012, a fost dispusă începerea urmăririi penale, în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, pe faptul cultivării substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare.

În astfel de împrejurări, faptul că s-a efectuat percheziția la domiciliul inculpatei, fără a fi intentată urmărirea penală în baza art. 217 alin. (4) Cod penal, nu constituie derogare de la prevederile legale și sînt neîntemeiate, în acest sens, alegațiile recurentului.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că procesul verbal de percheziție din 19.06.2012 și raportul de expertiză nr. 149 din 27.06.2012, constituie probe obținute în rezultatul efectuării unei acțiuni de urmărire penală (percheziția), cu încălcarea legii procesual penale, în opinia Colegiului penal, la acest capitol instanța de apel just a menționat, că la momentul finisării urmăririi penale și prezentării pentru cunoștință a materialelor dosarului inculpata și apărătorul său, nu au invocat despre nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea acestor acte procedurale

(f.d. 52). Această concluzie este susținută de instanța de recurs, avînd ca reper reglementările alin. (4) art. 251 Cod de procedură penală, ce stipulează că *încălcarea oricărei alte prevederi legale decît cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.*

Totodată, instanța de recurs menționează, că recurentul nu a precizat în recursul său asupra căror argumente a inculpatei și apărătorului său nu s-a expus instanța de apel, din care considerent apreciază aceste invocări ca declarative și nefondate.

Astfel, Colegiul atestă, că în fapt decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, iar soluția adoptată cuprinde motivele pe care a fost întemeiată.

Instanța de recurs în baza art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În temeiul celor expuse, Colegiul penal nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărîrii atacate sub aspectele invocate, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2013, de către avocatul, Mîrzîncu Aurelia, în numele inculpatei, **Danuța Nadejda Vasile**, în cauza penală în privința acesteia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 aprilie 2014.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti